

บันทึกข้อความ

เลขที่เอกสารบันทึกข้อความ : สก ๓๖๙/๒๕๖๓

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการกรม ส่วนช่วยอำนวยความสะดวก โทร. โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๔๘๐๖ โทร. ๒๓๓๘๘
ที่ สก ๓๖๙/๒๕๖๓ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรียน ผู้บริหารกรม

ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประสานราชการ ขอส่งสรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ดังนี้

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรมชลประทาน และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. เรื่อง รายงานข้อมูลการปฏิบัติงานใน - นอก สถานที่ตั้งของส่วนราชการ กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
๒. เรื่อง กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่าง ๆ
๓. เรื่อง แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการองค์การสะพานปลา แทนตำแหน่งที่ว่าง

เรื่องที่น่าสนใจทั่วไป

๑. เรื่อง การกำหนดวันสำคัญของชาติ (วันรักสามัคคี)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดมติผลการประชุมคณะรัฐมนตรี ฉบับวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้ที่ <http://www.thaigov.go.th>

(นางพยุศรี มโนรถ)

ผอ.ล.ก. ปฏิบัติราชการแทน ล.น.ก.

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรมชลประทาน และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. เรื่อง รายงานข้อมูลการปฏิบัติงานใน - นอก สถานที่ตั้งของส่วนราชการ กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานข้อมูลการปฏิบัติงานใน - นอก สถานที่ตั้งของส่วนราชการ กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) รวมทั้งแนวทางดำเนินการในระยะต่อไป ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ สรุปสาระสำคัญดังนี้

สาระสำคัญ

สรุปข้อมูล ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จาก ๑๓๔ ส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ ๙๔ ของส่วนราชการทั้งหมด ๑๔๒ ส่วนราชการ สรุปข้อมูลได้ดังนี้

๑. การปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ (การปฏิบัติงานที่บ้าน)

๑) ส่วนราชการร้อยละ ๑๐๐ (๑๓๔ ส่วนราชการ) ที่รายงาน มีการมอบหมายให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้ง ซึ่งส่วนราชการ ร้อยละ ๖๐ (๘๐ ส่วนราชการ) กำหนดสัดส่วนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ปฏิบัติงานนอกสถานที่โดยมีการมอบหมายในหลายรูปแบบ เช่น ปฏิบัติงานที่บ้านสลับกับมาปฏิบัติงาน ณ สถานที่ตั้งของส่วนราชการแบบวันเว้นวัน สัปดาห์ละ ๑ วัน สัปดาห์ละ ๒ วัน หรือ สัปดาห์เว้นสัปดาห์ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่ เริ่มให้ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้ง ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา

๒) กลุ่มเป้าหมายหลักในการให้ปฏิบัติงานที่บ้าน คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีสถานที่พักอาศัยห่างไกลจากสถานที่ทำงาน หรือผู้ที่ต้องใช้รถโดยสารสาธารณะในเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ทำงานและที่พักอาศัย หรือผู้มีปัญหาด้านสุขภาพและมีความเสี่ยงสูงในการติดเชื้อ

๒. การปฏิบัติงาน ณ สถานที่ตั้งของส่วนราชการ

๑) ส่วนราชการกำหนดให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เหลื่อมเวลาการปฏิบัติงานกรณีจำเป็นต้องปฏิบัติงาน ณ สถานที่ตั้งของส่วนราชการ โดยส่วนใหญ่เลือกใช้การเหลื่อมเวลาการปฏิบัติงาน ช่วงเวลา ๐๗.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. และ ๐๗.๓๐ - ๑๕.๓๐ น.

๒) ส่วนราชการมอบหมายให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสถานที่ตั้งตามวันเวลาปกติในบางลักษณะงาน โดยส่วนใหญ่ คือ งานให้บริการประชาชนงานรักษาพยาบาล งานควบคุมผู้ต้องขัง งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานตามนโยบายเร่งด่วนจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) งานติดตามรายงานและพยากรณ์อากาศ งานควบคุมการจราจรทางน้ำ และลักษณะงานในตำแหน่งประเภทบริหารและอำนวยการ เช่น ผู้บริหารระดับสูง ผู้อำนวยการสำนัก/กอง เป็นต้น

๓. แนวทางการบริหารงานของส่วนราชการ

๑) รูปแบบการลงเวลาปฏิบัติงานผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ลงเวลาผ่านระบบออนไลน์ Application LINE โปรแกรมระบบสารสนเทศทรัพยากรบุคคลระดับกรม (Departmental Personnel Information System - DPIS) หรือระบบโปรแกรมเฉพาะของส่วนราชการ

๒) การกำกับดูแลและบริหารผลงาน เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารที่ส่วนราชการเน้นเพื่อคงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งในและนอกสถานที่ตั้งให้บรรลุผลตามเป้าหมายและให้มั่นใจว่าคุณภาพของการทำงานและการให้บริการไม่ลดลง โดยส่วนราชการส่วนใหญ่กำหนดให้มีการจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติงานล่วงหน้า และให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รายงานความก้าวหน้าของงาน

อย่างต่อเนื่องผ่าน Application LINE และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยร้อยละ ๕๕ กำหนดให้รายงานความก้าวหน้ารายวัน และร้อยละ ๔๕ กำหนดให้รายงานความก้าวหน้ารายสัปดาห์ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่มอบหมาย

๓) การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุนการปฏิบัติงาน ส่วนราชการส่วนใหญ่ใช้ Application LINE (ร้อยละ ๔๘) Zoom (ร้อยละ ๒๘) Microsoft Team (ร้อยละ ๑๓) และ Cisco Webex (ร้อยละ ๑๑) ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ Tablet และ IPAD

๔. ข้อจำกัดของส่วนราชการ ในการมอบหมายข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งในระยะแรก ได้แก่ การขาดความพร้อมเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับการปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้ง และการขาดความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคโนโลยีและ Application ในการปฏิบัติงาน ลักษณะงานบางประเภทไม่สามารถปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งได้ เช่น งานให้บริการประชาชน งานรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล งานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานตรวจสอบบัญชี สหกรณ์ งานควบคุมผู้ต้องขัง งานติดตามรายงานและพยากรณ์อากาศ เป็นต้น

๕. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานใน - นอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ ได้แก่ การพัฒนาระบบโปรแกรมกลางเพื่อให้ส่วนราชการใช้ในการปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้ง เช่น ระบบงานสารบรรณ ระบบการประชุมออนไลน์ เป็นต้น และการจัดให้มีอุปกรณ์หรือการสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่บ้าน เช่น ค่าอินเทอร์เน็ต เป็นต้น รวมทั้งในกรณีการให้ข้าราชการปฏิบัติราชการ ในสถานที่ตั้งของส่วนราชการ ส่วนราชการจะต้องมีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยด้านสุขภาพและชีวิตให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม เช่น การมีจุดคัดกรองโดยมีเครื่องตรวจวัดอุณหภูมิและเตรียมน้ำยาล้างมือฆ่าเชื้อโรค การเตรียมหน้ากากอนามัย การกำหนดระยะห่างของผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น

๖. การดำเนินการในระยะต่อไป

๑) สำนักงาน ก.พ. ติดตามและรายงานเกี่ยวกับผลผลิตภาพ ประสิทธิภาพ และความคุ้มค่าจากการใช้แนวทางการปฏิบัติงานใน - นอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ โดยอาจกำหนดตัวชี้วัดในเรื่องของความสำเร็จของงานตามเป้าหมาย การลดค่าใช้จ่ายสำนักงานเช่นด้านสาธารณูปโภค ความสามารถในการนำระบบเทคโนโลยีสนับสนุนการทำงาน การเรียนรู้และพัฒนาความสามารถ และความพึงพอใจในคุณภาพงาน คุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เหมาะสมในภาพรวมต่อไป

๒) ส่วนราชการพิจารณาแนวทางการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์ อาทิ หากเห็นว่า มีลักษณะงานบางอย่างที่สามารถปรับวิธีการมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการได้ ก็อาจกำหนดให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งได้อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงมาตรฐานการทำงาน ทั้งในเรื่องของสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการทำงานที่ไม่มีสิ่งรบกวนการทำงาน หรือความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยของทั้งข้อมูลการทำงานและตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้วย

สำหรับกรณีที่มีลักษณะงานบางอย่างยังคงจำเป็นต้องปฏิบัติงานในสถานที่ตั้ง ส่วนราชการควรกำหนดแนวทางดำเนินการที่คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยตามมาตรการทางสาธารณสุขที่ต้องให้ความสำคัญกับ การจัดการจำนวนคนที่มาปฏิบัติงาน การจัดการระยะห่างระหว่างผู้ปฏิบัติงาน การกำหนดรูปแบบกิจกรรมหรือระยะเวลาที่ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิสัมพันธ์กัน การจัดการสภาพแวดล้อมการทำงานที่สอดคล้องกับมาตรการทางสาธารณสุข และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สนับสนุนหรือทดแทนกำลังคน โดยสำนักงาน ก.พ. จะประสานงานและขอคำแนะนำจากกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำมาตรฐานแนวทางการปฏิบัติงานใน - นอกสถานที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติราชการในสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

๒. เรื่อง กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่าง ๆ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่าง ๆ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาใช้จ่ายเงินกู้ได้มีมติเห็นชอบแล้วในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาใช้จ่ายเงินกู้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ

สาระสำคัญของกรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่าง ๆ

๑. สรุปสถานการณ์และปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

๑.๑ สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมทั่วโลกอย่างน้อย ๓.๓๔๘ ล้านคน กระจายตัวอยู่ใน ๒๑๒ ประเทศและเขตปกครองตนเอง โดยการระบาดในภูมิภาคต่าง ๆ ยังคงมีแนวโน้มการระบาดอย่างต่อเนื่อง และเริ่มมีการระบาดรุนแรงขึ้นในทวีปอเมริกาใต้ ทำให้หลายประเทศยังคงมาตรการจำกัด การเคลื่อนที่ของประชาชน และการป้องกันหรือห้ามการเดินทางระหว่างประเทศ แม้ว่าบางประเทศจะสามารถ ควบคุมการระบาดได้ในระดับหนึ่ง และเริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการภายในประเทศ เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ภายในประเทศสามารถดำเนินการไปได้ แต่การเดินทางระหว่างประเทศก็ยังคงอยู่ในวงจำกัด เนื่องจากประเทศ อื่นๆ ส่วนใหญ่ยังคงไม่สามารถควบคุมการระบาดได้

สำหรับประเทศไทย ภายหลังจากรัฐบาลเริ่มบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ อาทิ การจำกัดการ เดินทาง ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและการงดกิจกรรมบางประเภท ทำให้สถานการณ์การระบาดในช่วง เดือนเมษายนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นโดยเริ่มพบผู้ติดเชื้อลดลงอย่างต่อเนื่อง และรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะผ่อนคลาย มาตรการต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศสามารถขับเคลื่อนได้เป็นลำดับ

๑.๒ ปัจจัยสำคัญที่ยังคงส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๓ สรุปได้ดังนี้

๑) ความไม่แน่นอนของการสิ้นสุดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 :

ปัจจัยที่จะยุติการระบาดในขณะนี้ยังมีเพียงปัจจัยเดียว คือ การค้นพบวัคซีนที่สามารถป้องกันการติดเชื้อได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ดังนั้น คาดว่าการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะคงอยู่ต่อไปอีกระยะหนึ่ง ซึ่งปัจจัย ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะต่อไปโดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยวและ บริการ

๒) แนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลก : จากการประมาณการของหน่วยงาน ระหว่างประเทศ ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๓ คาดว่า เศรษฐกิจโลกจะมีแนวโน้มหดตัวประมาณร้อยละ ๒ - ๓ ในปี ๒๕๖๓ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจสำคัญของไทยไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวการลงทุนและการ บริโภคของภาคเอกชนภายในประเทศ การผลิตในภาคอุตสาหกรรม และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แม้ว่า การส่งออกของไทยในเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ จะขยายตัวในระดับร้อยละ ๔.๑๗ ก็ตาม ทำให้ทางเลือกในการฟื้นฟู เศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่าง ๆ ของปี ๒๕๖๓ และในระยะถัดไป จึงมีอยู่อย่างจำกัด และจำเป็นต้อง มุ่งเน้นการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเพื่อลดผลกระทบจากการหดตัวของภาคเศรษฐกิจสำคัญ รวมทั้งจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรของภาครัฐในการลงทุนเพื่อพยุงเศรษฐกิจและเกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ภายในประเทศเป็นหลัก

๓) การจ้างงานภายในประเทศ : การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผล โดยตรงต่อการจ้างงานในสาขาการท่องเที่ยวและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ ที่มีแรงงานกว่า ๔ ล้านตำแหน่ง โดยใน กรณีที่ประเทศไทยสามารถควบคุมการระบาดภายในประเทศให้อยู่ในวงจำกัด แต่ประเทศอื่น ๆ ยังไม่สามารถ ควบคุมการระบาดได้ คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการทำงานภายในประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลกระทบทาง เศรษฐกิจจะขยายตัวจากภาคท่องเที่ยวและบริการไปสู่ภาคอุตสาหกรรม

๑.๓ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นอกจากจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนในประเทศ และการหดตัวของเศรษฐกิจโลกแล้ว ยังส่งผลกระทบในด้านอื่น ๆ เช่น การหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิตในระดับโลก (Global Supply Chain Disruption) ซึ่งส่งผลต่อการผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย การขาดแคลนสินค้าจำเป็น (เวชภัณฑ์ ยา อาหาร) การเดินทางระหว่างประเทศ และวิถีชีวิตของประชาชนทำให้ประเทศต่าง ๆ เริ่มตระหนักถึงการกลับมาสร้างความมั่นคงและขีดความสามารถในการรองรับวิกฤตของประเทศ ซึ่งจากวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในเบื้องต้นคาดว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่ความปกติใหม่ (New Normal) ดังนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่การผลิต จากเดิมที่ประเทศต่าง ๆ ได้ใช้กลยุทธ์ในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในภาคการผลิตกระจายฐานการผลิตไปยังต่างประเทศ เพื่อลดต้นทุนของสินค้าขั้นสุดท้าย คาดว่าจะมีการกระจายฐานการผลิตไปในประเทศอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการผลิตใกล้เคียงกัน เพื่อลดความเสี่ยงของการหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิตและอุตสาหกรรมบางประเภทที่เป็นความมั่นคงของประเทศ อาทิ ยา เวชภัณฑ์ มีแนวโน้มที่จะกลับไปผลิตภายในประเทศ เพื่อลดความเสี่ยงของการขาดแคลนในช่วงวิกฤต และอาจมีการกำหนดมาตรการห้ามส่งออกสินค้าบางประเภทที่จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งอาจทำให้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เกิดขึ้นในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาเปลี่ยนแปลงไปสู่การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศมากขึ้น และสร้างความสามารถในการพึ่งพาตัวเองและความยืดหยุ่นในระบบเศรษฐกิจเพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบในกรณีที่เกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒) การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลจะเร่งตัวขึ้นและมีบทบาทมากขึ้นทั้งในด้านการดำเนินธุรกิจ การค้า การบริการ และวิถีชีวิตของประชาชนที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากขึ้นทั้งในด้านการซื้อขายสินค้าและบริการ นันทนาการ การศึกษา และแม้กระทั่งรูปแบบการจ้างงานและวิธีการทำงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องเร่งสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการหาความรู้และสร้างรายได้

๓) การเดินทางระหว่างประเทศภายหลังจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คาดว่าจะไม่สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเชื่อมั่นของประชาชน ประกอบกับประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะกำหนดมาตรการด้านสุขภาพของผู้ที่จะเดินทางระหว่างประเทศทั้งในส่วนของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง เพื่อป้องกันการระบาดซ้ำของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และอาจเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้ ซึ่งแม้ว่าจะสามารถค้นพบวัคซีนที่สามารถป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้แต่คาดว่าประเทศต่าง ๆ อาจจะไม่สามารถจัดหาวัคซีนให้เพียงพอกับประชากรภายในประเทศได้ในระยะเวลาอันสั้น

๑.๔ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ยังมีความไม่แน่นอนของการสิ้นสุดการระบาดและแนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของไทย และได้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างโดยเฉพาะการจ้างงาน การประกอบอาชีพของประชาชน และการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรของภาครัฐและความสามารถในการจัดหาทรัพยากรในการพยุงเศรษฐกิจเพื่อลดผลกระทบของประชาชนในภาคส่วนต่าง ๆ และให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เพื่อรักษาการจ้างงานในภาพรวมของประเทศ นอกจากนี้ จากแนวโน้มความปกติใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศโดยผู้ประกอบการอย่างมีเหตุผล พอประมาณและมีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความ

เข้มแข็งของประเทศจากภายในอันจะช่วยให้มีความสามารถในการต้านทานผลกระทบ (Resilient) จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

๒. หลักการ

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย และข้อจำกัดของทางเลือกในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สำนักงานฯ เห็นควรกำหนดหลักการในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่างๆ ในระยะต่อไป ดังนี้

๒.๑ มุ่งเน้นการฟื้นฟูและสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญต่อสาขาเศรษฐกิจของประเทศที่ยังคงมีความได้เปรียบและมีโอกาสที่จะสร้างการเติบโตให้กับประเทศในช่วงหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น เกษตรอัจฉริยะ เกษตรมูลค่าสูง เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมอาหาร Bio- Economy การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน อุตสาหกรรมการให้บริการ (Hospitality Industry) เศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อกิจกรรมและธุรกิจชุมชนที่มีศักยภาพและโอกาส

๒.๒ มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพสามารถรองรับแรงงานส่วนเกินที่อพยพกลับท้องถิ่นและชุมชน

๒.๓ มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานทั้งในด้านกำลังคน แผนงานโครงการและการลงทุน

๒.๔ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในพื้นที่และภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม เช่น ภาคเอกชน มูลนิธิ และภาควิชาการ

๓. แนวทางการดำเนินการ

การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมภายใต้บัญชีท้ายพระราชกำหนด มีวัตถุประสงค์ในการพยุงเศรษฐกิจในภาวะวิกฤตและฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับสู่ภาวะปกติ อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดในประเทศและในระดับโลกยังมีความไม่แน่นอนของการสิ้นสุดการระบาด และยังคงมีความเสี่ยงที่ประเทศไทยอาจเกิดการระบาดซ้ำ ดังนั้น การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดควรต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการแพร่ระบาดในแต่ละช่วงเวลา โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ขับเคลื่อนการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายในประเทศบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเศรษฐกิจระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชน

๓.๒ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศให้สามารถรองรับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกในระยะต่อไป อาทิ การสร้างความมั่นคงทางอาหาร เวชภัณฑ์ พลังงาน ดิจิทัล ระบบโลจิสติกส์

๓.๓ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและนักท่องเที่ยวต่างประเทศในเชิงปริมาณไปสู่การผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพมากขึ้น

๓.๔ สร้างระบบการเรียนรู้สำหรับประชาชนในการพัฒนา/ปรับเปลี่ยนทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

๔. กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่างๆ วงเงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๑ กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ประชาชน เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร ชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ แรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ นิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการเรียนและผู้ที่จะจบการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน แรงงานในระบบและนอกระบบ และผู้ว่างงาน

๔.๒ หลักเกณฑ์ของโครงการที่เข้าข่ายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม

๑) โครงการที่มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า

๒) การดำเนินโครงการที่ยึดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพ (Effectiveness) ประสิทธิภาพ (Efficiency) การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ การกระจายทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทั้งในระดับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย (Equity) ความยั่งยืนของการดำเนินการ (Sustainability) ความโปร่งใส (Transparency) การป้องกันการทุจริตคอร์ปชั่นและการตรวจสอบได้ (Accountability) โดยจะต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานที่เปิดเผยต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ยังอาจต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๓) โครงการที่สามารถสร้างการจ้างงาน สร้างอาชีพในชุมชน การพัฒนาเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในชุมชน การเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ของชุมชนกับตลาดภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๔) โครงการที่เป็นการเพิ่มศักยภาพในสาขาการผลิต การบริการที่ยังคงมีความได้เปรียบและเป็นที่ต้องการของตลาด รวมทั้งมีโอกาสในการเติบโตในช่วงหลังจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยพิจารณานำแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (BCG) มาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน

๕) โครงการที่สามารถกระตุ้นการบริโภค และการผลิตภายในประเทศในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๓

๖) โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิตและภาคบริการของประเทศ

๔.๓ ขอบเขตแผนงาน/โครงการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ

แผนงาน/โครงการที่จะขอรับการจัดสรรเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนด เป็นโครงการที่มีความสอดคล้องกับหลักการในข้อ ๒ และแนวทางตามข้อ ๓ รวมทั้งส่งผลต่อการปรับโครงสร้างให้สามารถตอบสนองความปกติใหม่ (New Normal) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีขอบเขตแผนงาน/โครงการ ดังนี้

๑) แผนงานหรือโครงการลงทุนและกิจการการพัฒนาที่สามารถพลิกฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพ และยกระดับการค้า การผลิต และการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ โดยครอบคลุมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน ท่องเที่ยวและบริการ :

๑.๑) ภาคเกษตรกรรม : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่ โดย

- ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต วางระบบกระบวนการผลิตที่ถูกต้องลักษณะและความปลอดภัย

- ปรับระบบการทำเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรที่มีศักยภาพปรับรูปแบบการทำเกษตรไปสู่การทำเกษตรอัจฉริยะและเชื่อมโยงการผลิตภาคการเกษตรให้สามารถเข้าสู่เกษตรอุตสาหกรรม โดยประยุกต์ใช้เครื่องจักรกลเกษตรและเทคโนโลยีเกษตรแม่นยำในกระบวนการผลิต เพื่อปรับระบบการผลิตสู่เกษตรสมัยใหม่ ทั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศเป็นหลัก

- สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสินค้า Premium และความหลากหลายผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถค้าขายออนไลน์ผ่านตลาด e-Commerce ทั้งที่เป็น e-Marketplace หรือ Social Commerce ด้วยต้นทุนการขนส่งและการตลาดที่แข่งขันได้

๑.๒) ภาคอุตสาหกรรม การค้า/การลงทุน : ฟื้นฟูอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาด โดยทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สนับสนุนการใช้เครื่องจักรและ

อุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงและทันสมัยมาใช้ในกระบวนการผลิต และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐ สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาทักษะแรงงานให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง ขยายการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์และทดสอบผลิตภัณฑ์ (Testing Center) ในภาคอุตสาหกรรมสำคัญ

๑.๓) ภาคท่องเที่ยวและบริการ : มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ (Responsible Tourism) อุตสาหกรรมการให้บริการ (Hospitality Industry) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองหลักและเมืองรอง เพื่อยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องให้ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งมาตรฐานด้านสาธารณสุขและด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยด้านสุขภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ของแหล่งท่องเที่ยว สร้างและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ และฝึกอบรมและพัฒนาผู้ประกอบการ ตลอดจนพัฒนาฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการให้บริการให้มีความพร้อมในการให้บริการ

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการภายใต้แผนงานหรือโครงการลงทุนและกิจการการพัฒนาที่สามารถพลิกฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจฯ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ อาจกำหนดให้มีรูปแบบการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในแต่ละด้านเพื่อทำหน้าที่ที่เลี้ยงถ่ายทอดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ

๒) แผนงานฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน : ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชน โดยการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นชุมชน โดย

๒.๑) พัฒนาสินค้าและบริการของชุมชน ได้แก่ การปรับปรุง ส่งเสริมเกษตรกรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรผสมผสาน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกรรายย่อย และพัฒนาสินค้าชุมชน (OTOP) การท่องเที่ยวชุมชน และบริการที่เกี่ยวข้องบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการใช้นวัตกรรม ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานและสถาบันการศึกษา รวมถึงการรวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมของชุมชน เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ที่ยั่งยืน

๒.๒) พัฒนาการตลาดและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่งเสริมพัฒนาการตลาดตามแนวทางความปกติใหม่ (New Normal) ที่มีการรักษาระยะห่าง การรักษาความสะอาด และการป้องกันโรคติดต่ออย่างเคร่งครัด และส่งเสริมการเปิดตลาดสู่ภายนอกโดยใช้ระบบการตลาดออนไลน์ รวมทั้งการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนและเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy)

๒.๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและส่งเสริมสาธารณสุขประโยชน์ระดับชุมชน ได้แก่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างแรงงาน

๒.๔) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน โดยให้หน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษาสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและชุมชน

๒.๕) เกิดการฟื้นฟูและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยดึงดูดคนรุ่นใหม่ ผู้ประกอบการที่มีความรู้และศักยภาพกลับคืนถิ่นเพื่อไปประกอบกิจการในท้องถิ่นของตนเอง

ทั้งนี้ การดำเนินโครงการภายใต้แผนงานหรือโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน ควรให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการที่จะก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพ

ในท้องถิ่นและชุมชนในระยะยาว โดยเฉพาะผู้จบการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจระดับชุมชนและก่อให้เกิดการกระจายความเจริญสู่ชนบทได้อย่างยั่งยืน

๓) แผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นการบริโภคภาคครัวเรือนและเอกชน: จัดทำมาตรการด้านภาษีและหรือมิใช่ภาษี เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนซื้อสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการรายย่อย การใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศเป็นหลักและการท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงหลังจากสถานการณ์การระบาดยุติแล้ว

๔) แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานผ่านการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน และสนับสนุนกระบวนการผลิตเพื่อการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป : มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจทางการค้า การลงทุน การผลิตและการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ รวมถึงเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนที่ได้ดำเนินการในข้อ ๑) และข้อ ๒) ให้เป็นไปอย่างสะดวก ปลอดภัย มีมาตรฐานบนต้นทุนที่แข่งขันได้ ได้แก่

๔.๑) การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำและระบบชลประทาน โดยการพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก น้ำบาดาลที่มีความพร้อมในการดำเนินการ ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยภาคการเกษตรให้มีน้ำใช้เพียงพอต่อการเพาะปลูกแล้ว ยังเป็นการกระจายเม็ดเงินลงทุนไปในพื้นที่ต่าง ๆ และจะเป็นการช่วยเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำของประเทศเพื่อรองรับในกรณีภัยแล้ง และอุทกภัยในอนาคตได้ด้วย

๔.๒) การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ โดย

- การพัฒนา/ปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมในรูปแบบต่างๆ ให้สามารถเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าจากชุมชน/ท้องถิ่นสู่ประตูการค้าหรือจุดต้นทางการเดินทางที่สำคัญของประเทศได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และมีต้นทุนลดลง

- การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิ ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า โดยให้ความสำคัญกับโครงการที่ช่วยสนับสนุนให้สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของภาครัฐได้อย่างเป็นรูปธรรม

๔.๓) การพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์ม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคเอกชนเกิดการวิจัยและพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มภายในประเทศในลักษณะบูรณาการ ทั้งในส่วนของการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การประกอบอาชีพของประชาชนทั้งในระดับครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงรองรับการประกอบธุรกิจในภาคการผลิตและภาคบริการในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร ๕G เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในอนาคต ตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของทุกภาคส่วน ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการค้าออนไลน์ภายในประเทศที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนสามารถใช้ประโยชน์ในการเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรงและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตของชุมชน

๓. เรื่อง แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการองค์การสะพานปลา แทนตำแหน่งที่ว่าง

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอแต่งตั้ง นายภัทรระ คำพิทักษ์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการองค์การสะพานปลา แทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

เรื่องที่น่าสนใจทั่วไป

๑. เรื่อง การกำหนดวันสำคัญของชาติ (วันรัฐรักสามัคคี)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เสนอกำหนดให้ วันที่ ๔ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันรัฐรักสามัคคี เป็นวันสำคัญของชาติ โดยไม่ถือเป็นวันหยุดราชการ สาระสำคัญของเรื่อง

สปน. เสนอรายงานว่า ที่ผ่านมามูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติได้เคยเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดให้วันที่ ๒ กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันรัฐรักสามัคคี (เป็นวันที่พบบันทึกฟุตบอลและผู้ฝึกสอนทีมหมูป่าอะคาเดมีที่ติดอยู่ในถ้ำหลวง วนอุทยานถ้ำหลวง - ขุนน้ำนางนอน) ซึ่งคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ (กอช.) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการที่จะกำหนดให้มีวันสำคัญของชาติ คือ “วันรัฐรักสามัคคี” และมีข้อสังเกตในการกำหนดวันใดเป็นวันสำคัญของชาติ ซึ่งควรจะต้องเป็นวันที่มีศูนย์รวมจิตใจของประชาชน และสอดคล้องกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งในการประชุมฯ ยังไม่ได้ข้อยุติว่าจะเป็นวันใด

ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งมอบหมายให้ กอช. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น) พิจารณากำหนดวันรัฐรักสามัคคีให้เหมาะสมและได้ข้อยุติก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จากข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี กอช. จึงได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยที่ประชุม กอช. มีความเห็นและมติที่ประชุมสรุปได้ ดังนี้

๑. ความเห็นของ กอช.

วันที่ ๒ กรกฎาคม วันที่ ๔ กรกฎาคม และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม

- เป็นเหตุการณ์ที่นักฟุตบอลและผู้ฝึกสอนทีมหมูป่าอะคาเดมี ทั้ง ๑๓ คนที่ติดอยู่ในถ้ำหลวง วนอุทยานถ้ำหลวง - ขุนน้ำนางนอน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรัฐรักสามัคคี แต่ที่ผ่านมายังมีหลายเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความรัฐรักสามัคคี และในภายหน้าก็ย่อมจะมีเหตุการณ์อื่นที่แสดงให้เห็นถึงความรัฐรักสามัคคีเกิดขึ้นได้อีก ดังนั้น การอ้างอิงเหตุการณ์ดังกล่าวจึงมีความหลากหลาย และยังไม่ข้อยุติว่าสมควรเสนอวันใดเป็นวันรัฐรักสามัคคี

วันที่ ๔ ธันวาคม

- เป็นการสนองพระมหากรุณาธิคุณและน้อมนำกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๔ ที่มีความตอนหนึ่งว่า “อีก ๒ ปีข้างหน้าอาจจะมีการ “ความสามัคคี” หรือ “รู้รักสามัคคี” อีก ๒ ปี ก็ไม่สายเกินไป ให้เป็น “วันรู้รักสามัคคี” แต่ระหว่างนี้ก็สามัคคีต่อไป เพื่อให้มีวันนั้นขึ้นได้ คือถ้าไม่ปฏิบัติตั้งแต่วันนี้ ก็ไม่มีวันข้างหน้า” ซึ่งเป็นแนวทางกำหนดให้มีวันรู้รักสามัคคีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญ และนำไปสู่การปฏิบัติด้วยความสามัคคี รู้จักหน้าที่ และประสานส่งเสริมกันให้เกิดความเจริญแก่ประเทศชาติ

- หลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้มีคาถาที่สมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสฺสเทโว) ทรงผูกขึ้นประจำตราแผ่นดินในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีความหมายว่า ความพร้อมเพรียงของชนผู้เป็นหมู่ยังความเจริญให้สำเร็จ มีนัยสำคัญว่าความเป็นชาติต้องมีความสามัคคี ซึ่งวันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปีเป็นวันชาติ การกำหนดให้วันที่ ๔ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันรู้รักสามัคคี ก็จะสามารถลำดับและดำเนินกิจกรรมได้สอดคล้องให้ตระหนักถึงความสามัคคีนำไปสู่ความเป็นชาติ

๒. มติ กอช.

เห็นสมควรกำหนดให้วันที่ ๔ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันรู้รักสามัคคี เป็นวันสำคัญของชาติ โดยไม่ถือเป็นวันหยุดราชการ
